

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 63

Utgitt 24 september.

1919

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

12 septbr.

av 12 september,

hvorved under henvisning til skrivelse av 21 august 1919 om omsetningsregler og maksimalpriser for kaffe fastsettes som gjeldende inntil videre følgende nye maksimalpriser for nedennevnte sorter:

	Ved salg engros		Ved salg i detalj	
	Rå	Brent	Rå	Brent
	Kr. pr. kg.	Kr. pr. kg.	Kr. pr. kg.	Kr. pr. kg.
Santos og Minas (alle sorter)	2,70	3,55	3,15	4,10

Ovenstående priser gjelder også for eldre beholdninger.

Forøvrig gjelder, hvad der er fastsatt i ovennevnte skrivelse av 21. august 1919.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med torsdag 18 september 1919.

Fra samme tidspunkt opheves de i skrivelse av 21 august 1919 fastsatte maksimalpriser for Santos og Minas kaffe.

Skrivelse fra Industriforsyningsdepartementet

12 septbr.

av 12 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 bestemmes, at de i skrivelse av 8 mars 1919 fastsatte maksimalpriser og omsetningsregler for High speed stål og Digelstål opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med torsdag 18 september 1919.

13 septbr. Skrivelse fra Industriforsyningsdepartementet

av 13 september,

hvorved i medhold av lov av 17 juli 1918 om regulering av vareprisene fastsettes følgende maksimalpriser og omsetningsregler for huder og skinn:

	Tørrede kr. pr. kg.	Saltede kr. pr. kg.
1. Huder av okse, ko og kvige		3,00
2. Skinn av kalv	7,00	3,80
3. » » sau	4,00	2,00
4. » » lam	4,50	2,25
5. Huder av hest	pr. stk. 40,00	

Prisene gjelder for prima vare. For sekunda vare nedsettes maksimalprisen med minst 10 %. Prisene på skinn gjelder for skinn med hode. For hodeløse skinn kan tillegges 10 %. Hodet må da være avskåret bak ørene.

Ved tørre skinn forstås absolut tørre skinn.

De saltede huder og skinn veies fri for horn, muler, haleben, klover og møkk og renbørstet for salt. De skal dessuten ha hengt eller være oplagt med tilstrekkelig underlag i minst 24 timer for avrinning. Saltede saueskinn regnes som lammeskinn, når de ikke veier over 1,6 kg. med hode og 1,4 uten hode. Tørrede saueskinn regnes som lammeskinn, når de ikke veier over 8 hg. med hode og 7 hg. uten hode.

Ved kjøp av kalveskinn skal kjøperen være forpliktet til å avgi erklæring i sådan form som av departementet måtte bli fastsatt om kjøpet og om varens anvendelse.

Ovenstående bestemmelse trer i kraft fra og med torsdag 15 september 1919.

Overtredelse straffes med bøter inntil 100 000 kroner eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

Under henvisning til ovenstående meddeles, at Industriforsyningsdepartementet, inntil nærmere oversikt over landets behov og import kan tilveiebringes, ikke vil meddele dispensasjon fra eksportforbudet, forsåvidt angår huder og sau- og lammeskinn. For kalveskinn vil der inntil videre kunne bli innrømmet eksporttilladelse, dog kun i et kvantum, som svarer til hvad vedkommende eksportør efter 13 september 1919 har solgt til maksimalpris til innenlandsk forbruk. Til legitimasjon herfor må der ved ansøkninger om eksporttillatelse medsendes i utfylt stand følgende erklæring fra vedkommende kjøper:

Undertegnede erklærer herved under ansvar som fastsatt 13 septbr. i lov om regulering av vareprisene av 17 juli 1918 å ha kjøpt

av
(selgerens navn)

den
(datum for kjøpekontraktens inngåelse)

.....stk. kalveskinn av vekt.....kilo.
(antal)

Varen er mottat
skal efter kontrakten leveres

Videre erklærer jeg, vi, at skinnene vil bli tilberedt i $\frac{\text{mit}}{\text{vort}}$ eget garveri (lærfabrikk) og derefter solgt utelukkende til innenlandsk forbruk.

..... den 1919.

Andragende om eksporttillatelse må som tidligere innsendes til Industriforsyningsdepartementet.

Skrivelse fra Statens prisdirektorat

13 septbr.

av 13 september,

hvori meddeles, at prisdirektoratet under 13 september 1919 har sendt De norske Bomullsvarefabrikkers Forening, Kristiania følgende skrivelse:

»Deres andragende av 26 august 1919 om tillatelse til å forhøie prisen på prima bomullsgarn nr. 12 fra kr. 37,00 til kr. 45,00 pr. pakke har været behandlet i statens prisråd for industrivarer. Industriforsyningsdepartementet har overensstemmende med prisrådets innstilling funnet å kunne gå med på, at prisen for nevnte nummer forhøies til kr. 42,00 pr. pakke og for andre nummer i forhold hertil.«

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

I henhold til lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilleder meddeles stadfestelse — med en enkelt forandring — på en av herredstyret for Brandval herred, Hedmark fylke, den 18 august 1919 vedtatt beslutning til kinematografvedtekter for herredet.

20 septbr.

Den stadfestede beslutning er sålydende:

§ 1. Enhver, som meddeles bevilling, har å etterkomme ethvert pålegg, som gis av politiet eller brandstyret til ordenens opprettholdelse eller til publikums betryggelse.

Forestillinger kan holdes inntil 2 — to — dager i uken.

§ 2. Bevillingshaveren svarer i avgift til herredskassen 10 — ti — procent av bruttoinntekten, såfremt den ikke overstiger kr. 500,00 — femhundrede kroner — i kalendermåneden.

Av det beløp, hvormed bruttoinntekten overstiger kr. 500,00, svares 15 — femten — procent.

I tilfelle av, at bevillingen gis for kortere tid enn én måned, svares der av avgift av 15 — femten — procent av hver forestillings bruttoinntekt.

I særlige tilfelle, navnlig ved forestillinger i veldedig øiemed, kan formannskapet nedsette eller helt eftergi avgiften.

§ 3. Ved billettsalg skal der benyttes billettøker med fortløpende nummer. Billettøkene skal på forhånd gjennomgås og stemples av lensmannen. Bruttobeløpet av billettsalget innføres hver dag i en av lensmannen autorisert kassabok, der skal forevises ved avgiftens betaling. Avgiften innbetales for (hver?) måned innen den 10 — tiende — i påfølgende måned til lensmannen eller for kortere bevillinger for hver dag.

§ 4. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til lokalet. Forestillingene må være slutt senest kl. 10 eftm.

§ 5. Program over forestillingene må innleveres til lensmannen senest dagen, før noen film forevises, med vedføiet opgave om filmens godkjennelse av filmkontrollen.

Reklameplakater og reklametekst godkjennes av lensmannen.

Der må ikke fremvises deler av film, som er utelatt av filmkontrollen.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter den almindelige borgelige straffelovs § 339.2.

20 septbr.

Kongelig resolusjon

av 20 september.

1. Bestemmelsene i lov av 25 februar 1899 om overformyndieret i Kristiania m. v., jfr. tilleggslov av 22 mai 1908, gis med hjemmel i samme lovs § 9 anvendelse i Haugesund fra 1 januar 1920.
2. I henhold til samme lovs § 3 meddeles stadfestelse på Haugesund bystyres beslutning av 24 oktober 1918 om lønn for overformyndierets formann.

3. Den i lovens § 3 omhandlede forvaltningsavgift av de under 20 septbr. der overformynderiet stående midler bestemmes inntil videre til 3 pct. av de avgiftspliktige midlers avkastning i regnskapsåret.

4. Et fremlagt i henhold til lovens §§ 2, 5, 7 og 8 utarbejdede utkast til reglement for Haugesund overformynderi stadfestes, dog således, at reglementets bestemmelser om fellesforvaltning først trer i kraft, når det ved beslutning av magistrat og formannskap med kongelig stadfestelse er bestemt, at sådan forvaltning skal innføres.

Det i post 4 omhandlede reglement er sålydende:

§ 1. Overformynderiets formann har å stille en av magistrat og formannskap bestemt kausjon, der ikke må være under kr. 5000.

Formannen ansettes med en gjensidig opsigelsesfrist av 3 måneder.

Han er undergitt de for Haugesund kommunes tjenestemenn til enhver tid gjeldende pensjonsvedtekter.

§ 2. Magistraten er bemyndiget til:

- ved inntredende ledighet i formannstillingen å besørge samme midlertidig bestyrt ved en av magistraten konstituert,
- å meddele formannen tjenestefrihet og under samme beskikke stedfortreder for ham, og
- ellers å beskikke stedfortreder for formannen, hvor denne på grunn ugildhet eller annet forfall er hindret fra å tjenstgjøre.

Magistraten har å avgi innberetning om de i henhold her til trufne forføiningar til formannskapet og Justisdepartementet.

Skal formannen meddeles tjenestefrihet for et lenger tidsrum enn 3 måneder, tilkommer avgjørelsen likesom beskikkelse av stedfortreder magistrat og formannskap med approbasjon av Justisdepartementet.

Hvis begge de valgte overformyndere har forfall eller hvis en valgt overformynders forfall kan forutses å ville bli av varighet, bør der foranlediges valgt 1 eller 2 midlertidige overformyndere av magistrat og formannskap.

§ 3. Overformynderne holder som regel møte hver måned. Ekstraordinære møter avholdes derhos efter formannens beramelse, når omstendighetene måtte gjøre det påkrevet.

§ 4. Formannen har å forberede og foredra i møtene de innkomne saker, der efter lov av 25. februar 1899 § 2 skal behandles av det samlede overformynderi, samt å fremlegge til underskrift de dokumenter, der skal forsynes med urådighetspåtegning. I de ordinære møter skal derhos foreligge opgaver over beholdninger i banker og kontante midler ved møtetiden.

20 septbr.

For at gyldig beslutning skal kunne fattes, må formannen og den ene av de valgte overformyndere være tilstede og være enige. Samtlige beslutninger innføres i overformynderiets forhandlingsprotokol, der ved hvert møtes slutning underskrives av de møtende.

Formannen har snarest mnlig å ekspedere de i møtet fattede beslutninger.

§ 5. Obligasjoner, gjeldsbrev, aksjebrev, bankbøker og andre verdipapirer, tilhørende de under overformynderiet bestyrte midler, blir, forsåvidt de ikke er utstedt eller transportert til overformynderiet selv eller dets fellesmasse, eller av rette vedkommende ved påtegning er stillet til overformynderiets disposisjon, å forsyne med påtegning om, at de ikke kan disponeres uten overformynderiets samtykke (urådighetspåtegning).

Sådan påtegning og enhver senere påtegning, hvorved der foretas nogen disposisjon over vedkommende dokument, skal være underskrevet av de valgte overformyndere eller i forfallstilfelle av en av disse sammen med formannen. Dog er en av overformynderne sammen med formannen alltid bemyndiget til å anvise på og kvittere for uttagelsen av de i banken innestående midler.

§ 6. Utbetalinger av overformynderiets kasse anvises av formannen. Forinnen nogen inn- eller utbetaling finner sted, skal beløpet være bokført på bokholderiets kassakonto. Ved kontortidens utløp skal det daglig påses, at kassaboken stemmer med bokholderiets kassakonto, og at kassabeholdningen stemmer med kassabokens utvisende. Kassabeholdningens beløp blir med formannens underskrift å notere i en dertil innrettet bok, der gjennomgås av revisjonen.

Hvad kassabeholdningen måtte overstige kr. 1000, bør som regel innen kontortidens utløp innsettes i bank.

§ 7. Den faste kommunerevisjon har å utføre den revisjonsmessige gjennomgåelse av kassaboken med bilag og bokholderiets bøker så betids, at som regel alle posteringer efter en ukes forløp er gjennomgått og avmerket.

Revisjonen har å notere alle forefunne feil og sådanne bemerkninger, som bøkernes og bilagenes gjennomgåelse måtte gi den anledning til, i en dertil innrettet protokoll, hvori likeledes vedkommendes besvarelse av hvert enkelt notat snarest mulig blir å innføre.

§ 8. Til fyldestgjørelse av det de valgte overformyndere ved lov av 25 februar 1899 § 2 påhvilende tilsyn med formannens forvaltning bør de til ubestemte tider foreta eftersyn av regnskapsbøkene, minst 1 gang hver måned revidere kassabeholdningen og minst en gang årlig etterse, at fellesmassens verdipapirer er tilstede. Derhos bør de minst 1 gang hver

måned gjennomgå revisjonens notatprotokoll og derom gi denne 20 septbr. påtegning. Om den stedfunne revisjon, eftersyn og gjennomgåelse gjøres tilførsel i forhandlingsprotokollen.

Forsåvidt de valgte overformyndere skulde forefinne misligheter ved forvaltningen eller anse forandringer ved samme påkrevet, som formannen ikke er villig til å gjennomføre eller søke gjennomført, har de derom å avgi innberetning til magistraten.

§ 9. De under fellesforvaltning hørende midler kan i den utstrekning, hvori det anses ønskelig av hensyn til en lett realisasjon, anbringes:

- a. ved innskudd i Norges Bank, i autorisert sparebank eller i andre bankinnretninger i Haugesund, som magistraten i forening med det samlede overformynderi bestemmer,
- b. i norske statsobligasjoner eller i norske hypotekbankobligasjoner og andre statsgaranterte obligasjoner samt i obligasjoner utstedt av norske kommuner eller av kreditforeninger, hvis statutter er stadfestet av kongen eller den, han dertil bebyrder,
- c. i aksjer i Norges Bank.

§ 10. Fellesmassens midler blir å utbetale, når grunnen til overformynderiets forvaltning ophører.

Overformynderiet er berettiget til, når øieblikkelig utbetaling vilde falle ubeleilig, å beholde beløp av minst 1000 kroner i 3 måneder og minst 10 000 kroner i 6 måneder, efterat ophørsgrunnen er blitt overformynderiet bekjent.

For utbetaling ifølge beslutning, fattet i henhold til lov av 28 september 1857 § 14, litr. f, regnes fristen fra beslutningen eller i tilfelle fra overøvrighetens avgjørelse.

§ 11. Fremkommer begjæring fra rette vedkommende om fortsatt forvaltning av mindreåriges under fellesmassen hørende midler, må begjæringen ikke avslås, og er overformynderiet forpliktet til å fortsette forvaltningen inntil vedkommendes fylte 25 år, om så forlanges

12. Overformynderiet kan med samtykke av magistraten og det samlede overformynderi for hvert enkelt tilfelle overta til bestyrelse og i tilfelle inndra under fellesforvaltning andre midler enn de, som overformynderiet efter lovgivningen plikter å forvalte, naar forvaltningen er beregnet på lenger varighet (således på en persons levetid), og vedkommende midler enten er uten personlig eier eller eies av en institusjon, som virker i almenntilgang, eller eieren enten på bindende måte er berøvet disposisjonsretten over midlene eller selv overlater dem til overformynderiet til forvaltning med erklæring om ikke å ville forføie over dem uten overformynderiets samtykke, testamen.

20 septbr. tariske forføininger dog undtatt. Uttas midler som sistnevnte av overformynderiet i strid med vedtatt erklæring, skal overformynderiet være berettiget til en utbetalingsfrist av inntil 2 år, hvis midlene er inntatt i fellesmassen.

De midler, som således er overtatt til bestyrelse av overformynderiet, innføres i den store rulle og blir med hensyn til forvaltning, regnskapsavleggelse og revisjon å behandle som umyndiges midler.

Endelig skal overformynderirevisjonen, som for hvert enkelt tilfelle meddeles underretning av magistraten, over de her omhandlede midler føre en særskilt fortegnelse.

20 septbr.

Kongelig resolusjon

av 20 september.

I. Den av Mosterøy herredsstyre i møte den 9 august 1919 fastsatte vedtekt angående bevertningsnæringen i Kvitingsøy sogn av Mosterøy herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 som gjeldende fra 15 oktober 1919 å regne —, dog med en tilføielse.

II. Fra samme tidspunkt å regne opheves for nevnte sogns vedkommende §§ 8 — 10 i de ved kongelig resolusjon av 9 november 1901 stadfestede politivedtekter for Mosterøy herred, forsåvidt bevertningssteder angår.

Den stadfestede nye vetekt er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertningen.

§ 2. Ingen må i bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opførsel, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 5 morgen.

Søn. og helligdager holdes lukket hele dagen.

I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke bevertning 20 septbr. av reisende og faste gjester i herberger.

§ 4. Det er overlatt politiet ved enkelte leiligheter (f. eks. under vårsildfisket) å gi tilatelse til å holde åpent også søn- og helligdager med lukningstider som for hverdager bestemt.

§ 5. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et isøinefallende sted i enhver bevertning.

§ 6. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, II.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

Sør-Varanger herredsstyres beslutning i møter den 2 september 1918 og 3 mars 1919 angående forandring i § 1 A 4. og § 1 C i den ved kongelig resolusjon av 14 juli 1914, jfr. kongelig resolusjon av 21 januar 1916, stadfestede lukningsvedtekt for Kirkenes og Bjørnevand i Sør-Varanger herred, Finmark fylke, stadfestes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre.

Efter den besluttede forandring blir § 1 A 4. sålydende:

»Jul-, nyttårs-, påske- og pinseften fra kl. 5 em».

§ 1 C. blir sålydende:

»Hverdager før søn- og helligdager lukkes butikkene hele året kl. 5 em.»

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m.v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Aalesund bystyres vedtak i møte 19 juni 1919 om forandring i de ved kongelige resolusjoner av 2 november 1904, (jfr. kongelige resolusjoner av 3 juni og 8 november 1893), 1 februar 1910, 20 mai 1910, 28 oktober 1911, 16 mars 1917 og 5 desember 1917, approberte almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvesenet innen byen, — og om et tillegg til disse forskrifter, nemlig melkeforskrifter —, dog med nogen forandringer.

20 septbr,

De besluttede forandringer i sunhedsforskriftene er sålydende:

- I. I § 2, annet avsnitt, forandres ordene: »for en betaling av 10 øre pr. gang, der erlegges av huseierne» til: »for en betaling, som fastsettes av bystyret og betales av huseierne».
- II. I overskriften til kap. X utgår ordet »melk».
- III. I § 47, annet avsnitt, utgår ordene: »melk og fløte samt», således at avsnittet kommer til å lyde: »De av fersk kjøtt, fisk og blod tilberedte næringsmidler, der has til utsalg, må ikke opbevares sammen med varer, der kan gi dem usmak eller forderve dem».
- IV. I § 50 utgår følgende: »likesom også innførsel og utsalg av melk fra utenbys steder, hvor sådanne sykdommer er optrått blandt mennesker eller dyr».
- V. I det ved kongelig resolusjon av 1 februar 1910 approberte tillegg til sundhetsforskriftene utgår følgende: »melk og fløte, der er bestemt til salg, må under transport og forhandling opbevares i rene, vel tillukkede kar. De må ikke transporteres sammen med noget, der kan forurense samme».

De stadfestede melkeforskrifter er sålydende:

[A. Almindelige bestemmelser.]

§ 1. All melk, som selges i byen, er underkastet helserådets tilsyn. Helserådet er berettiget til, uten erstatning til eieren eller forhandleren, å utta prøver av melk og fløte over alt innen byens grenser.

Anses det nødvendig, kan helserådet kreve, at melk og fløte, som ankommer til byen med jernbane eller dampskib, ikke bortbringes, forinnen undersøkelse er foretatt, forsåvidt den kan foregå så hurtig, at varen ikke tar skade i ventetiden.

B. Anmeldelsesplikt til helserådet.

§ 2. Enhver i byen, som driver handel med melk og fløte, har å annelde dette for helserådet

Ethvert lokale, som benyttes eller ønskes benyttet til forhandling av melk og fløte, må være anmeldt for og godkjent av helserådet.

Meierier og større etablissementer for melk og melkeprodukter må for fremtiden ikke innredes eller tas i bruk, før helserådet har godkjent plass og plan for anlegget.

Flytning av forretningen såvel som opprettelse av filialer skal likeledes anmeldes for og godkjennes av helserådet.

§ 3, Enhver, som driver eller formidler handel med melk 20 septbr. og fløte innen byen, er forpliktet til på helserådets forlangende:

- a. å meddele dette, fra hvilke fjøs forretningen får sine varer, hvad enten disse nu fås direkte eller gjennom mellomhandler,
- b. å meddele dette en fortegnelse over sine faste kunder,
- c. uten opphold å fremlegge for helserådet læge- eller dyrlægeattest angående sundhetsforhold, fjøs og melkestell i vedkommende meieri, fjøs eller gård.

C. Melkens behandling på produksjonsstedet.

§ 4. Helserådet kan gi regler for fjøstell i fjøs innenfor bygrensen. I tilfelle av grove eller gjentatte overtredelser kan helserådet for et bestemt tidsrum forby salg av melk fra fjøset. Sykdom innen besetningen skal straks anmeldes for helserådet.

§ 5. Helserådet kan forby innførsel til byen av melk og fløte fra vedkommende produsent:

- a. når der finnes misligheter ved den til salg frembudte melk eller fløte eller ved spannene eller ved melkestellet forøvrig,
- b. når melken kommer fra fjøs, som ikke er rent, luftig og vel forsynt med rent vann,
- c. når personalet under melkingen ikke har vist den størst mulige renlighet med hensyn til egen person, koens jur og alle gjenstander og redskaper, som melken kommer i berøring med,
- d. når transportbeholderen ikke før påfyllingen har vært rensset med en sterk sodaopløsning, og derpaa er blitt spylt med rent, helst kokt vann eller sterilisert på en av helserådet godkjent måte, eller ikke er forsynt med tettsluttende lokk,
- e. når tømte melkebeholdere har vært brukt til transport eller opbevaring av varer eller pakker,
- f. når fløtespann transporteres i melkespann, hvori er melk.

Salgsforbud kan dog først nedlegges, efterat helserådet gjennom vedkommende forhandler eller på annen måte har gjort produsenten oppmerksom på de omhandlende misligheter, og når disse allikevel ikke straks rettes, eller når de gjen-
tar sig.

Hvis mislighetene ved melken eller fløten eller fjøstellet er av den art, at melken av helserådet skjønnes å være sundhetsfarlig, skal det forby salg i byen fra vedkommende produsent, inntil de påklagede mangler er rettet, likesom den faldte melk eller fløte kan tilintetgjøres i medhold av disse forskrifters § 6.

20 septbr.

Gårdens og fjøssets vannforsyning må være tilfredstillende og beskyttet mot forurensing ved tilsig fra gjødselplass, ved skyllevann fra husholdningen, ved overvann fra vei og gjødselmark o. l.

Hvor brønn eller vanninntak er således beliggende eller innrettet, at der er fare for forurensing av vannet, kan helse-rådet forby leveranse av melk og fløte til Aalesund by, inntil manglene er tilfredstillende rettet.

D. Melkens beskaffenhet.

§ 6. Melk eller fløte, som på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenlig behandling eller annet skjønnes å være uskikket som menneskeføde eller er blandet med vann, is eller konserveringsmidler, kan efter beslutning av helserådet eller dets ordfører, eller — hvor omstendighetene ikke tillater, at sådan beslutning oppbiees — av stadsdyrlægen utslås eller på annen måte forhindres solgt som menneskeføde.

Fortsetter vedkommende leverandør (mellemhandler, meieri) — tross advarsel — å fremsende til forhandling sådan melk eller fløte, kan helserådet forby vedkommende å selge melk eller fløte i Aalesund.

§ 7. Salg av melk eller fløte fra dyr, som lider av sykdommer, som kan gi melken eller fløten sundhetsskadelige egenskaper — (jurkatarr og betendelse, påviselig tuberkulose, diaré, børbetendelse, febrile sykdommer etc.) — er forbudt. Det samme gjelder salg av melk eller fløte fra dyr, som behandles med lægemidler, der kan gå over i melken og gjøre denne skadelig eller usmakelig.

Råmelk må ikke leveres til meierier eller melkeforhandlere før 4 dager efter kalvingen (9de mål) og da kun, hvis farven er normal.

§ 8. All melk og fløte, som selges i Aalesund under en særskilt betegnelse — såsom »kontrollert melk«, »melk eller fløte fra tuberkulinprøvet besetning» o. s. v. — må i enhver henseende svare til betegnelsen. Helserådet kan forlange bevidnelse herfor og i tilfelle uten ophold forlange fremlagt for helserådet bevidnelse fra læge, dyrlæge eller på annen av helserådet godkjent måte om sundhetsforholdene og fjøs- og melkestellet i vedkommende meieri, fjøs eller gård.

Finnes disse ikke tilfredsstillende, og blir de ikke tross advarsel fra helserådet snarest rettet på, kan dette negte leverandøren å levere melk og fløte i Aalesund under betegnelser som ovennevnt.

§ 9. All is, som brukes til avkjøling av melk og fløte, må være ren og ikke tatt fra vann, som er forurenset ved kloakkvann, ved gjødsel, ved tilsig fra gjødselplass, ved overvann fra

gjødsemark eller frå vei eller lignende, eller hvorpå der fore-20 septbr.
går skøiteløping, kjøring eller annen almindelig trafikk.

E. Smittsomme sykdommer.

§ 10. Det er forbudt å selge melk eller fløte, som er kommet i berøring med eller behandles av personer, der lider av smittsomme sykdommer, veskende sår på hendene eller andre sykdommer, hvorved melken eller fløten kan tilføres skadelige eller forurensende stoffer. Under smittsomme sykdommer i denne bestemmelse henregnes ikke tuberkulose, idet der forsåvidt henvises til § 10 i lov av 8. mai 1900 angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer.

§ 11. Helserådet kan midlertidig forby innførsel og utsalg av melk og fløte fra utenbys steder, hvor smittsomme sykdommer er optrått blandt mennesker eller dyr.

§ 12. Inntreffer tegn på smittsom sykdom blandt forhandlerens familie eller personale, skal dette meldes for helse-
rådet.

F. Meierier og melkeutsalgssteder.

§ 13. Meierilokalene og melkeutsalgene skal være lyse, og godt ventilert og ha vegger og tak oljemalt eller beklædt med et tett, glatt stoff, som tåler vask. — Gulvet skal ha en glatt overflate uten sprekker eller fuger.

§ 14. Lokalene skal daglig luftes og gulvene daglig vaskes. Veggene skal såpevaskes til i mannshøide en gang ukentlig.

Melkeutsalgene skal i sin helhet såpevaskes en gang hvert kvartal. — Meieriene skal hovedrengjøres en gang om året.

I utsalgene og i meieriets arbeidsrum skal der på helsemessig plass finnes et tilstrekkelig antall ordentlige por-selensvasker med vannlås, såpe og tilstrekkelig med rene håndklær.

Alle maskiner og alt inventar skal til enhver tid holdes rent og vel vedlike.

Spytning på gulvet og tobakkrøkning er forbudt.

§ 15. Under arbeidet med melken, fløten og melkeproduk-tene, under ystingen og kjerningen skal personalet være iført rene, store, hvite smekkeforklær eller rene, hvite kapper (kitler).

§ 16. Utsalgsstedene for melk og fløte må ikke benyttes til beboelse. — De skal ha egen inngang fra gaten eller fra rent, lyst portrum, hvorhos dører mellom de nevnte utsalg og sove-, og arbeids- eller beboelsesrum ikke må finnes, medmindre helserådet dertil har gitt sitt samtykke.

§ 17. I melkeutsalg må der kun drives handel med melk, fløte, ost og smør. Dog kan med helserådets tillatelse dermed forbindes utsalg av bakverk, øl, mineralvann og egg.

20 septbr.

§ 18. Melken og fløten må kun opbevares i og selges fra beholdere, som er fabrikkert av et materiale, som godkjennes av helserådet.

Beholderne skal være forsvarlig vedlikeholdt og forsynt med hel fortinning eller glasering, og skal for melkeutsalgenes vedkommende være forsynt med tydelig merke, som tilkjennegir innholdet.

Alle beholdere, som er tømt, skal daglig rengjøres med ren børste og en sterk, varm sodaopløsning og derefter spyles med rent, helst kokt vann.

Melkemålene skal til enhver tid være i god stand og omhyggelig rengjort.

Helserådet kan påby damprensning av transportspenn.

G. Almindelige sluttbestemmelser.

§ 19. Enhver, som behandler melk og fløte, skal iaktta den størst mulige renlighet med sin person og med melkens og fløtens behandling og transport.

Under transporten må melk og fløte opbevares i rene, vel tillukkede kar og ikke transporteres sammen med noget, som kan forurense.

§ 20. Utmåling eller overhelling og salg av melk og fløte på åpent torv og gate samt i gårdsrum, portrum og lignende er forbudt.

§ 21. Dersom foranstående bestemmelser ikke overholdes, kan helserådet efter forgjeves å ha gitt advarsel forby forretningen eller melkesalget.

§ 22. Ved helserådsbeslutning kan der i spesielle tilfelle tillates avvikelser fra disse melkeforskrifter.

§ 23. Overtredelse av disse forskrifter straffes efter straffelovens § 357.

§ 24. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes følgende fiskeriregler for Næren sjø med de deri fallende elver i Ringaker herred, Hedmark fylke:

1. Det er forbudt å bruke fiskegarn og not av mindre maskevidde enn 35 mm. mellom knutene i våt tilstand.
2. All slags fiske er forbudt fra den tid, isen legger sig på sjøen og elvene, og til og med 15 juni; dog tillates iskrokkfiske på Næren sjø.
3. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstående fiskeriregler for Drevja elv ovenfor Øvstfossen samt i Drevvatnet med deri fallende elver og bekker i Hemnes og Vefsen herreder, Nordland fylke:

1. I tiden fra og med 15 september til og med 15 januar skal ethvert fiske være forbudt i Drevja elv ovenfor Øvstfossen samt i Drevvatnet med deri fallende elver og bekker så langt som ferskvannsfisk går op.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 bestemmes:

1. Til enhver tid av året skal det være forbudt til fangst av fisk å benytte redskapet oter i Takvann, Lombola, Langvann og Fjellfroskvann i Balsfjord herred, Troms fylke.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

Den grense, som er nevnt i § 1 i midlertidig lov om erhvervelse av fast eiendom på landet av 14 august 1918, nedsettes for Odda herred, Hordaland fylke, til 0,05 ha. (5 ar), og kongelig resolusjon av 13 juni 1919 om nedsettelse av grensen til 0,15 ha opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

20 septbr.

av 20 september.

Den konsesjonsgrense, som omhandles i § 1 i jordkonsesjonsloven av 14 august 1918, nedsettes for Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke, til 5 — fem — ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

20 septbr.

Kongelig resolusjon

av 20 september.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd, fastsettes — istedenfor det ved kongelig resolusjon av 9 mars 1918 utferdigede forbud mot motorvognkjøring på veien Sætermoen — Brandvoll i Bardu herred, Troms fylke — følgende som gjeldende inntil videre:

»Ved kjøring med motorvogn på veien Sætermoen — Brandvoll må kjørehastigheten ikke overstige 15 kilometer i timen.

Foranstående bestemmelse gjelder ikke tohjulte motorsykler og trehjulte motorsykler innrettet kun for én person.

20 septbr.

Kongelig resolusjon

av 20 september.

I henhold til § 88 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 og § 1 i lov av 17 juni 1869 bestemmes, at førstnevnte lov skal være gjeldende for et strøk av Skjærvøy herred innen de grenser, som er omhandlet i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 september 1919, samt at strøket overgår til egen kommune i bygningsvesenets anliggender.

De omhandlede grænser er følgende:

»Grensen for byggekommunen begynner på Fiskenes fra en stor grå sten nede i fjæren, hvori innhugget X og merket N. I., derfra i nordvest 180 m. opover til en sten merket X og N. II., derfra går linjen innover mot vest ca 540 m. til en haug, hvor opsatt en sten og i berget merket X og N. III., derfra i omtrent sydvest til sydvestre hjørne av den gamle begravelseplass, hvor skåret N. IV. i en stolpe, derfra går linjen videre i sydvest til en stolpe i det vestre hjørne av Severin Steffensens plass — i stolpen innskåret N. V. Herfra bøier linjen mot sydøst og går til en liten foss på Albrigt Mikalsens plass, hvor der i berget midt i fossen er hugget N. VI., og derfra går linjen i nord — nordøst i like retning til en stolpe i Hansens gjerde, hvor innskåret N. VII. Fra denne stolpe går linjen omtrent i nord til en stor sten ovenfor fjæren, hvor innhugget N. VIII.» (jfr. et under saken fremlagt rids).

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.